

Sant Jaume de Rocamora

Argençola

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Rocamora
Emplaçament A l'indret de Rocamora. Al costat de Cal Pujó.
Alçada: 662

Coordenades:

Latitud: 41.59373
Longitud: 1.41906
UTM Est (X): 368239
UTM Nord (Y): 4605877

Classificació

Número de fitxa 08008 - 3
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Restaurada l'any 1991.
Protecció Inexistent
Número inventari IPA :3975
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religíós
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. C/ Santa Maria, 1 - 08500 VIC
Autoria de la fitxa Jordi Seró i Ferrer. IN SITU S.C.P.
Data de registre de la fitxa: dt., 15/02/2011 - 01:00

Descripció

Edifici de petites dimensions, consta d'una sola nau, portal de llinda recta amb marcs laterals motllurats. Sobre l'entrada, hi ha una petita obertura rectangular, així com una placa de marbre que indica la data de la darrera restauració. Culmina la façana una campanar d'espadanya d'una sola obertura. La coberta és dues vessants (nord-sud) amb teula àrab.

Al seu interior s'hi observa una volta de canó actualment estucada i sense pintar, i cal destacar-hi dues capelles laterals de petites dimensions. Altres elements a destacar, són una pica baptismal amb unes inscripcions il·legibles, així com una imatge de Sant Jaume. Adossat al mur sud, hi ha un petit cementiri.

Observacions:

La placa de marbre que hi ha a sobre l'entrada, conté la següent inscripció: El Sr Bisbe Antoni Deig inaugura les obres de restauració de la Capella de Sant Jaume. Rocamora 3-11-1991

Història

L'església de Sant Jaume està documentada des del segle XI. S'esmenta en una llista de parròquies del Bisbat de Vic datable entre els anys 1025 i 1050 amb la grafia de Rocha Maura. L'advocació del temple apareix l'any 1197 en el testament de Pere de Rocamora, el qual féu una deixa piadosa a l'església de Sant Jaume de Rocamora.

Aquesta església va tenir la condició de parròquia fins al segle XV i després passà a ser sufragània de Bellmunt. La darrera aparició com a tal és en una llista de parròquies del Bisbat de Vic de l'any 1438. Una antiga tradició diu que el lloc originari de la capella era el conjunt de ruïnes conegudes com a Sant Jaume de Viladaspis, on hi havia el castell de Rocamora. El trasllat a l'indret actual seria probablement anterior al 1685, quan s'esmenta la capella de Sant Jaume amb quatre famílies a l'entorn seu. L'any 1991 es va realitzar la darrera restauració.

Bibliografia

AA.VV. (1992). Catalunya Romànica. Vol. XIX. L'Anoia.Barcelona: Fundació Enciclopèdia Catalana.

